

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥ ΤΥΧΟΔΙΩΤΗ

Ο “ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΝΑΞΟΥ,,!

“Οπου ἔνας Ιουδαῖος Ιωσήφ Νάζης πάγιες στα δάχτυλα του τὴν πελιτικὴν τῆς Κθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ο αρρεβότας Ιωάννης και ή ὥρας Ρεύμικας, « Αντο μεν θώ σε κάνων βασιλίσσα ... ». Τέ Κυριώτικο κράκασιν μεταπετυργεῖ Σελήνη ὁ μεθυστακός και Ιωσήφ ο Α΄. Ή άλλως τῇ Κύρρου και ἡ αὐτοθυσία μαζίς Έλληνονπολλάς. Ο θανατός τεῦ-Βασιλέως της Νάζου».

δούσιες -άναγκαιότητες καί...Βα-ιτεύεις; τη; Νάξου! Είναι, αλλάθεια, όρκετα πειραιών η ίστορια του ἀνδρώποιν στον Αγριόταν· Ιστορία Νάξου· και γεννήθηκε στην 'Ισπανία στο 1510. 'Η Ισαγωγήτην οἰχογένειαν Νάξη ήταν μάλι τοδε λεγομένη Μαρόγιαν· μα τάξι. Εβραιοί πον άναγκαστηκαν διά τη βίας να διασπασθούν τὸ Χριστιανικόν, χριφά δύως διάτρευσην τὴν θρησκείαν τους· Οι Νάξηοι διεκριθήκαν πάντοτε για τα πλουτούσια και τις μεγαλών τους τριπλεύτικες· ἐπι· ιερήσις. 'Ηθα δύο, ή φυσικώς μήμερος τῶν διοικοῦν στὴν 'Ισπανία, και οι Νάξηοι δύο, για κά σώσουν τῇ ζωῇ τους, άναγκαστηκαν νά φύγουν ἀπ' τη χώρα αυτή τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμού.

Ιστορία Νάξου· Η ιστορία της Νάξου· Το τέλος ουσαί τον οποίον, τον τέλος ουσαί την

"Ο" Ιωσήφ Νάζης, χρίβνετας τὴν ταυτότητα του μὲ τὸ ψευδώνυμο Σουάν Μικές, κατέψυγε στὴ Φλαμανδικὴ Ἀγρόθεα, συνοδεύοντας τὴν πλουσιώτατὴ κῆρυξ τους Δούκας Γράφτας Νάζη καὶ τὴν κόρη της. "Η Ἐρβαΐα κῆρυξ εἰλεῖ δέπιτε πάρει ψευδώνυμο διὰ τὸν φόρον .. τῶν Χριστιανῶν! .." Ἀλλά καὶ δῶ οἱ δυστυχεῖς προσφυγεῖς δὲ μπορεῖσαν νὰ βροῦνται ἡ γά. Ενα δραστηριό Φλαμία δικό διάταγμα «ἀνάντοις τῶν ἀλλοπλιστῶν» ἀνάγκασε τὴ κῆρυξ μὲ πάροι τὴν ὥραια μονογενῆ κόρη της Ρεΐνα καὶ νὰ καταψύγῃ στὴ Βενετία μὲ ἄλλο ψευδώνυμο. "Εκεὶ καὶ δύο Εβραίοι ἐπαθανάτιοι δάλες περιπτετείες, οὓς ποιεῖσθαν στὴν Κωνσταντινούπολη, ἔανάγνων καὶ στὰ φανερά! Ισχαλικαὶς καὶ ἔαναπήγαν τὸ πραγματικὸν τους δνομα.

Στά 1553 τόνε βρίσκουμε στήν Κωνσταντινούπολη. Έχει τις τοέπει του γειταίσσια αποκάρυμματα στούς Τούρκους μεγιστᾶς, παρένεα ἀπό διαφόρους πολιτών, ἡς Εύρωπας.

Στην Κωνσταντινούπολι το βρίσκεται τή δεύτερη του δόνα Γκράπτα. Ήχησα τὸν περιποῆτηκας πολὺ, ἀπήγνως δῶμα: νᾶ ἔξαντος ὑ Εὐθραῖος, νά περιποῆηκας και ἀργίνοντας τὸ φυεδούνυμο Ζονγί; Η Μεσσηνία τὰ ἔξαντος τῷ πριματικὸν δῶμα: Οἱ ἀράβιοι βασιάτες τοῦ θόρη τὰ παραδέχεται τὸ δὲ αὐτὰ εὐνόμωτα, γιατὶ άντικρού τοι στεκόντας χαρμ-γλάντωτας ἐφοιτάκι ή ὥραια και πλουσιωτάτη ἔξαδελφητο του Ρεύμα. Πολὺ σύνοτυμα γίνονται οἱ γάμοι τους με φανταστικούς μεγαλοπέτεια. Οἱ λοστοί ήταν τώρα σύζυγοι επινύχιοι και τό σπουδαιότερο βαθιλόντους. Συχνά λέγεται γυναικά του:

— Λαττό το Ρεύμανα πολύ θά το μέρος μου βασιλεύει!

— Λοιπόν, Ρεύνικα μοι, γάρ σα σέ κάνω και βασίλισσα!...
Κορώνα θά σ' υ φορέσω, Ρεύν κα!...

Καὶ οἱ Ἐρβαῖοι, μισοκλείνοντας τὰ μάτια, ἔχαΐδευε τὰ γενάκια του.

Οι νεόνυμφοι δίν εμειναν πολὺν καιρὸν στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἐπῆγαν πλὴν Κιλικία, ὅπου ἤνεγκόντες ὁ Σελήνη μικρὸς τοῦ

Δι. Επηγάν στην Κιλκία, οποιος ήγεινεσε στο Σελήνη, γιώτος του τότε Συλλατόν της Τουρκίας Συνιέλαιναν. Ό Ιστορή εψερε την νεαρό ήγεινα πλούσια αδόπα. «Εξίχα κοντήματα γιά τις χανού- μπασές του και μοσχογένεια Κυπριανικού κρασί γιά τον ίδιον.» Ας έγραφε δι τι ήθελε το Κοράνι. Ό Σελήνη το έτυνες ...

Αμα δ Σελήνη ελάσθε τα διαμαντικά και ηπει για πρώτη φορά
ἀπό τό Κυπριανικό, τόσο ένθουσαστές μάτε έδωσαν στόν 'Ιου-
δαίαν τραπεζίτην την ίδεια να κάτισε πόλι κοντά στην βιβλική λί-
μνη Τιβεριάδα, δύο μόνο να συγκεντρώσῃ δύλους τούς διωγμένους από
την Ισραήλια, διόπου σκόνες τον και ν' ἀνα-
γονεύθη Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων !

***
Ο συνοικισμός της Ιουδαίων δὲν ἐπέτυχε. Στὸ μεταξὺ ὁ Σουλτάνος Σουλεϊμάν πεθανὼς καὶ ὁ Διάδοχος τοῦ Σελήνης στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ πρὸς τὸν πατριό τοῦ θρόνον. Ἀποκόντα καὶ ὁ Νάζις μὲν τὴν Ρεβινά τιν. Τότε πειά δὲ διάνιμας τοῦ ἀραιόφρεστον αὐτὸν Ἐβραίου γίνηκε ἀκαταγνωστη. Ο μέγας Ιστορικός Χάμμερ γράψει :

Ούναδας αντὸς είχε περισσότερη έπιφρού δὲ¹ δλους τοὺς βεζύρηθες.² Η παρόδη³ αὗτη Σουλτανήκη εύνους ἀδημούγην στο λαὸν μᾶς ἦμην : Ότι οὐΣέλμ δέν ητανε γινός τοῦ Σουλιέμαν, ἀλλὰ Ἐβραιώπολις, μαργανό κριφά στὸ χαρόμι απὸ μωρό, γιανὶ ὁ τότε Σουλιάνος δέν ἔκανε παιδικό.

— Νά ! αυτό είνε κρασί μιά φορά : Χαρά στό νησί που τό βγάζει !
“Ο πονηρός” Ισραηλίτης ἀπάντησε :
— Και μοναχά τό κρασί του, Μεγαλειώτας ;... “Έχει και κάτι

Τότε δέ Σουλτάνος, ἐπάνω στὸν ἐνθουσιασμό τῆς μέθης του, ἀγκάλιασε τὸν εὐνόηψενό του καὶ φώναξε :

— Λοιπόν, Ἰωσήφ, ἀν δὲ Ἀλλάχ βιηθήσῃ νὰ πετύχουν τὰ σχέδιά μου, ἐστιν θά γίνεται βιολέτης Κύρρου!...
· · ·

“Ην τοῦ ἔχεις αὐτή, που εἰχει δούσει απαντό στο μενον, ἔγεμας τὸν Οὐδιόδηο ἀπὸ φύλο δοξεῖς ἐπίλεγε. Ἐκρέμασο σὺς οἵδες τοῦ μεγάρου του τὰ ἐμβῆματα τῆς Κύνδρου μὲ τὴν ἐπιγραφῇ : ··Τι-σθη φρά Α' Βασιλεύς τῆς Κύνδρου. ··Επειτα, ἔλοιπο ἀπὸ τοῦ Σούλιτανο τὸν τίτλο βίες καὶ κατετάθη στὴν τυμπανῆ τῷ δουλού τῶν Ἀνακόδων τοῦ μυντεφάρικής.

Τὸν καὶ ποὺ ὄ Νάξης πορφυρόταντα στὴν Ἔγρην,
εἰχε ψεύδει σὲ δοσοφῆνες μὲ τὸ Βασιλεῖα τῆς Γαλλίας, ὃ
ὅποιος τοῦ εἴχε μεινεῖ ὀφειλέτης 150.000 σκοιδῶν. Τώ-
ρα ὁ Βασιλεὺς δὲν ηθελε νά τὸ ἐπιστρέψῃ τὸ χρέος μὲ
τοὺς τόκους. «Ο Νάξης κατέργαψε στὴ μεσολάβηση τοὺς
Σύνταγμαν, ὃ ποτὲ δὲν ἐδίστασε νά φορεσί τοι καὶ πό-
λεμο ἐναντίον τῆς Γαλλίας. Καὶ ο κακοπλορήσης Βασ-
ιλεῖας ἀναγκάστηκε νά ἔξοφληται τὸν Ιουδαιο τραπεζίτη.
***

Την ἐπογή ἔκεινην, ή Νάξος ήταν φόρου υποτελής στὴν Τουρκία. Ὡγειμὸν τῆς ὥραιας νήσους ήταν ὁ δυνὲς Ἰάκωβος Κριστόφος, ὁ δύοις ὀδίμως περιφότανε τυραννικὰ στοὺς κατοίκους. Οἱ Νάξιοι ἐτείλαν τὴν Κωνσταντινούπολιν δύο ἀπεσταλμένους, γὰρ νὰ Λητίζουσαν ἀπὸ τὴν Ὑψηλὴ Πύλη νὰ διορίσῃ ἀλλον ὑγειμόνα. Στὸ μεταξὺ ὁ Νάξης δὲν ἔπαινε τὴν τρέψη τὰ φιλόδοξα ὄνειρά του καὶ φύλιμες τὴν ἐπιστροφὴ τὸν Σουλάτανου ἀπὸ τὸ Βελλιγράδι. Μόλις ὁ Σολάτη ἔγνωρες ὃ Ἐθρίδος πέφεται στὰ γόνατα καὶ τοῦ θυμίζει τὴν τινόσορα του, λεγοντας :

····· Ή Ρεύνικα μου δὲν ἀντέχει πειά ! Θέλει νὰ γίνη Βασίλισσα.

Ο Σουλατόνος τον εστίκωσε και αφού τον αγχαλιώσε περιπτώσε-
στα τη βρήκε κατάλληλη την περίσταση να εκπλήσσει την υπό-
σχοσή του διομύζοντας στή θέση του Κρίσπη — τὸν δοκούν έφερε
στή φυλακή — τὸν Ιουδαίο φίλο του. Μόλις οι Νάξιοι έμαθαν
την θύελλα στην Εβραϊκή ήγεμόνα, τραβήσουν τη μαλάι τους ἀπό
την ἀπελύσια.

• Ήταν δύος ὄργανοι. Ο Εβραίος Ιωσήφ Νάτης, ώνομαστηκε ἀπό τὸν πατερικόν αὐτοῦ Σουλτάνον : «Ιωσήφ Α', Βασιλεὺς τῆς Νάξου καὶ τῆς Δωδεκανήσου» !

"Ο Νάγης δεν έπήγε ποτέ στο Βασιλείου του. Φοβόταν Ιωσήφ για τη ζωή του. Κατοικούσε στο Πέραν της Κωνσταντινούπολεως, σ' ένα μεγαλοπρεπέστατο ανάκτορο, ῥύγνωνες έξι με λαμπρούτωμένη ένοπλη συνοικία και υπένωρες διατάξματα με πομπώδεις τίτλους, : 'Ιωσήφ Νάγης, ονόματος Αλιάγον, Βασιλόγον, τῆς Νάξου, ἡγεμόνης τῆς Δωδεκανήσου αλλ., αλλ. Είχε δικαίως διορίσεις αντιπροσωπού του στη Νάξο για την ειρηνοποίηση τῶν φόρων, έναν δύναμιτ Φραγκιστό Κονσέλιον. Μόνο άπό τη χραστά του Βασιλείου του δ' 'Ιουδαίος τυγχανώκτης είσεπροτεί 15.000 γερμανούς σκηνήδειος. 'Απ' αυτά δὲ μόνο 2.000 έπληρων στο Σουλτανάκι θησαυρούλακαν.

Ο τέως «δούκς τῆς Νάξου» Κρίσπος, μὲ τὶς ἐνέργειας τῆς Ἐνεικήσης Δημοκρατίας, ἀ-
πεφυλακίσθη καὶ κατέψυχα στὴν Ἐνεικία,
δουπὸ Δόγυς τὸν περιπομῆντος καὶ τοῦ ἔχο-
ογήντας ἀξέλλογην σύντεκτην. Ἀλλὰ δὲ μπρόστα
νὰ ζήσῃ πολὺν καιρὸν. Τὸ μαράζι γὰ τὸ κα-
μένῳ θρόνῳ του (που τὸν εἶχε ἐπὶ 800 χρονία
ἡ οἰλογένειά του) τὸν βρήκε στὸν τάφο.

·Ο· Ιωσήφ Ν· ξης ἔγινε ·Βασιλεὺς τῆς Νάξου ρέπ., ἀλλα ἐὸν ησύχαζε. ·Η Κύπρος μὲ τὸν ἀνθοσμά της ἦταν παντα τὸ αὐτε-

νοτούπει τὸν διάβολον μεγαλομανή. Καὶ δὲ Νάζης μεταχειρίζεται κάθεν τρόπον για νὰ διεγέρῃ τὰ πάντα του Σέλιμ και καταλέβη τὸν ύποσχεμένον θρόνον. Γιά τοῦ δημοσιογράφου λαϊκού ἀφορμού πολέμου ἐναντίον τῆς Ἐνετάς—ή δηποτα κατεῖχε τὴν Κύπρο—καταθύνοις· Ἰστρατήτης στέλνει ἀνθρώπους του στὴ Βενετία· να κάψουν τὸν περίφημο Νάυσταθμό.

Τα μεσάνυχτα της 13 Σεπτεμβρίου 1559 τρομερή έκρηξης δινήθη χρονικά στην πόλη των δωγών. Κατά τις πρώτες συγένεις της ταραχής οι εύγενες ήταν έρεξαν στα δόπλα, δ λαδός ταραχμένος έγνυται δωδ και κει, σταν τέλος η ούρανόφεταση λάμψη της πορκαργίας έδειξες πόσ σμαγάλη ήταν η συμφορά. Τό "Οπλοστάτο κάηκε δόλοκληρο, μιαπούσοικην τινάγκτασια στον άνρα.

μαρτυρούσεν την πολιτεία των αερών.
Ο Νάξης σέβεται ποδός την Κωνσταντινούπολη. Γεμιτεστος χαρά πρέχει στὸ Σουλτανό και τοῦ δημόσιας τὸ κακοθεγο κατώφθισμα του. Ο Σελάνη, βρίσκοντας δὲ τὴν Ἐνετική Δημοκρατίαν ἡ θεά την πειραιών πειραιάντα κατὰ τὴν θάλασσαν στέλνει τὴν Βενετίαν τὸν Τσαούνην. Ο Κουβάδ' επιτηδεῖ τὴν Κύπρον ὡς τίμημα τῆς εἰρήνης.¹ Η Γερμανία σταπέναν ἀρχηγητικά, ὥσθι δὲ λαός ποὺ δημιούργησεν τὸ γόρδιον κατὰ τοῦ Σουλτανικοῦ ἀπεσταλμένου νὰ τὸν καταστρέψει. Ο Κουβάδ μόλις ἐπόρθωσεν νὰ συθῇ, φεύγοντας ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τῆς Γερμανίας.

***

Έκηργογή λαϊπόν πόλεμος ἐναντίον τῆς Ἐστίας, καὶ δὲ Πιαλέ Πασᾶς ὡδῆγησ τὸν Τουφικόν στόλο στα παράλια τῆς Κύνουρα. Ή Ἐλληνικὴ μεγαλονήσος, ἔπειτα πολέ τριῶν ἔβδομάδων πολιορκίᾳ- ταῖς τὴν δούλων οἰκίαι τοῦ Κύνουρα πολέμουσαν μὲλληντη παλλακιά- ἐκμυεύθη στις 9 Σεπτεμβρίου 1570. Οἱ κατοκτηταὶ πέρασαν τοὺς κατοικους ἀπό μαχαίρας. Ἡ γυναικεὶς γὰρ νά μὴ ἀτιμασθούν, ἐ- περγαταὶ ἀπό τὰ κεραμίδια τῶν σπιτιών τους καὶ οικοτόνων τους, Μα- νᾶδες ἐσκοτώντα τὰ κορίτσια τους. Μιά μαχαιρίσσα δὲ δωδεκατῆ γυνὶς τῆς φωνάζειντας: «Οὐδὲ δέ θαρράτησαν δαῦλος τὰ αἴτια πάθη τῶν Τουφίκων!». Καὶ θερέτρα γητοκόντος και αὐτῇ σανά νέα Σπαρτιατίσσα. Εἴκοσι χιλιάδες ἀνθρώπους τις μέρες ἔζινες σάνη νέα Σπαρτιατίσσα. Εἴκοσι χιλιάδες ἀνθρώπους οἱ φύσιν και οἱ λησταίς. Αλλ᾽ η θρωική τημέρες δέξακολουθοῦσαν οἱ φύσιν και οἱ λησταίς. Αλλ᾽ η θρωική πρόξεις μιᾶς Κυνηγώτισσας ἐστέσσεις τὸ νικητή

ἀπὸ τὸ κυριώτερο καρπὸ τῆς καταστάσεως. Ἡ κόρη αὐτῆς, ὡς ὁ μηροφέρερη ἀρχαιοτεούλα τοῦ νησοῦ, εἶχε δημηγορεῖ στὴν ναυαρχίδα τοῦ Στολάρχου Παιάλε Πασᾶ γὰ τὸ χαρέμε τοῦ. Καμούθηκε ξυπετέρους καὶ ἐτις μποροῦσε νὰ κυκλωφορῇ θεύθεα στὸ πλοίο, διὸ διοιδὸν ἦταν φορτωμένο μὲ τὰ πολυτιμότερα λάφυρα. Τὴν νύχτα ἡ ἐδικητηκή Ελληνίδα μπήκε στὴν πυριταδοποιήη, ἐβιβλε φωτιά καὶ μὲ τροφέρη ἑκοψὲ ἡ ναναορχίς τινάχιηκε στὸν ἄστρο, σινεπαλαρντας τὸ Στολάρχο καὶ χίλιους ἀλλους; Ὁθωμανούς...

Ο Νάζης μέχρι τού θανάτου τού Σουλτάνου Σελήμη ήταν ο επίσημος σύμβουλός του. Πραγματικά, αύτός διουκόπιτε τη μεγάλη Όθωμανική Αυτοκρατορία. Τέλος ἔπαθε ἀπό χρονία λιθίας και πέθωνε στις 2 Αύγουστου 1579 σε ηλικία 69 ὡν, χωρίς ν' ἄφησε παιδιά. Ο ἔνθρος του μέγας Βεζίνης Σούλοκης, ἀφού ζωντανὸ δὲν μπόρεσε να τὸν ἐδίκιηθῇ, ἐξετέλεσε μετὰ θάνατο τὸ ἄντρο πάτερον. Διετάξεις νά κατασχεθῇ η περιουσία του μὲ τὴν αιτιολογία διτί ὥρειλε στὸ Καράτος μεγάλα ποσά. Ἡ κήρωση τοῦ Ιουδαίου Ρεύνα μόλις κατώρθωσε νά περισσώτερη τὴν προϊ-
της.

* "Ἡ κῆρα ἐῖσθαι εἰκοσὶ χρόνια, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀντρα της ἐσύντητος δὲ Ἐβραϊκὸ τυπογραφεῖο στὸ ἐν Πέραν μέγαρο της, δους τυπωθήταν πολλὰ βιβλία, πολὺ σπάνια σήμερα καὶ πανάκριβα.

Η ΚΑΤΣΙΚΑ...ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΟ

¹ Απὸ μερικούς Γάλλους φυσικούς ἔγινε ἐσχάτως ἡ ἐνῆς πολὺν περίεργη παρατήρησις ἡ ὁποία ἐβεβαιώθηκε κατά τὸ θετικώτερο τρόπο.

* Η κατσίκα προαισθάνεται τὸ μέρος ἀριθμῶς ποὺ θὰ πέση δικαιούγονός.

Τό γεγονός αιντὸ παρετηρήθη γὰρ πρώτη φορά ἀπὸ Γάλλους τοιμανήδες οἱ δύοποι είχαν καταφύγει κατὰ τὴν διάκρισιν μιᾶς θυέλλης κατὸς ἀπὸ έναν δένδρον μὲν περικές κατατίκεις. "Η κατάπλευρες χωρὶς λόγο ἐπράπονταν φοβισμένες εἰς φυγὴν. Οι τοιμανήδες δὲ ἔνστάζονται τις ἀκολούθησαν.

"Υστερα ἀπ' ὅλιγα δευτερόλεπτα ἐπέφευ το κεραυνὸς στὸ δένδρο κάτω ἀπὸ τὸ ὅποιον εύρισκοντο πρὶν ἀπὸ λίγη δρα.

— Γιατί καλό και κακό λοιπόν, δταν δὲν έχετε άλεξικέραυνον, προμηθευτήτε...μιά κατσίκα!

ΣΚΕΨΕΙΣ

— Ή ωμορφιά τού ἀνδρὸς βρίσκεται στὸ πνεῦμα, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς γυναικός βρίσκεται στὴν ωμορφιά.

— Ο ζητιάνος δὲν σου ἀπλώνει τὸ χέρι του γά κα νὰ του τὸ σφίξεις.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μιά Τούρκικη προφητεία

Ο διάσημος ἄγγελος συγγραφεὺς τοῦ περασμένου αἰώνος R. Walsh οὐδὲ βίβλο τοῦ Ταξιδίου στὴν Τουρκίαν ἔγραψε τὰ ἐξής:
Τὸ μεγαλεῖτερον νεκροταφεῖο τῶν Τούρκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως βούλεται στὴν Ἀστακὴ Δάκτη. Καὶ τοῦτο γιατὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰςειδὴ ἔχον τὰ πεποιθήση διάκρατος θ' ἀναγκασθόντων γ' διόσυρθον στὴν Ἀσίᾳ ἀπὸ τὴν δύσιον ἥδαντα στὴν Ἐύπορην, θέλουν τὰ κοκκάλα τους ν' αναπαύνεται σὲ μέρος δόπου νά μην πάπια χριστιανοὶ καὶ τὰ βεβλώσουν. Τὴν πεποιθησή τους αὐτὴ τὴν βασιζουν σὲ μὰ ἀρχαία τουρκικὴ προφητεία, περὶ συμπλάσεως τῶν ὄντων στὴν Ιστορίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διλήπη: Τὴν Κωνσταντινούπολι τὴν μγάλαστι καὶ τὴν φύσις πρωτεύουσα τὸν Βυζαντικοῦ Κράτους δὲ Κωνσταντίνος Δέλμαγος. Κωνσταντίνος ἀπέστις ἡταν δὲ Πατιαλόδογος ἕτερος δι-
ποιούν ἔπαψε νά εἰναι πρωτεύουσα τὸν Βυζαντικοῦ Κράτους. Βαλ-
δούνιον λεγούν ὅ ἀρχηγὸς τῶν Φράγκων Σταυροφόρων ποὺ κα-
τέλαβαν τὸ 1204 τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ Βαλδούνιον ἀπέστι
λεγούντας ὅ Φράγκος αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἴτε τοῦ διόποιού οὐ Ἐλληνες τὴν κατέλαβον καὶ διέλαβον τὴν Φράγκην
Αὐτοκρατορία. Καὶ εἰσειδὴ ὁ Σουλτάνος ποὺ κατέλαβε τὸ 1453 τὴν
Κωνσταντινούπολι λεγούντας Μωάμεθ οὐ Τούρκοι πιστεύουν οὐδὲ
πίστη οὐδὲ Σουλτάνος Μωάμεθ δὲ καταργηθῆντι Τουρκικὴ Αὐτο-
κρατορία τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Αύτα εγράφει ο R. Walsh πρό ημίσωσις περίπου αιώνας. Ή προφορτείται έγχρια ἀληθίνη.

Πράγματι, Μωάμεντ θυσίσκαν στόν θρόνο Διατριβήν δομούσα Μουσταφά Κεμάλ κατήρρευσε την Αυτοκρατορία και το Χαλιφάτο, μάνεκήν της την Δημοκρατία και μετέφερε την πρωτεύουσα ἀπό την Κωνσταντινούπολη στην Άγκυρα.

三

Ρεκόρ πολυγραφίας

Μοναδικό ορεκό πολυγραφίας έχει σημειώσεις παιδίος αμερικανών δημοσιογράφος ό. W. C. Stoile συντάκτης του "World News" της Νέας Υόρκης. Είς δάπτημα ένδος έτους έγραψε ούτε πολλά, ούτε λιγα...5328 άρθρα, τά δοπιά αναλογούν με 100 άρθρα την έβδομα. Ο όργανωντας της εφημερίδος είχε την υπονοήν να μετρήσῃ το μήκος που καταλύμανόν τα άρθρα ανά την πολυγράφου συντάκτου. Και διεπιστώσας διά τα άρθρα που έγραψε σ' ένα χρόνο δύ μίστερ. Στούντερο έχουν μήκος 13.714 άγγικούς ποδιά δηλαδή 4.450 μέτρα.

***

“Η συντομάτερη και μικροσκοπικάτερη είλες δγκων διαθήκη που έχει γραφει ποτε είναι η διαθήκη ένδος άγγυλου ναύτου πυροβολητού όνματα Σκύλνερ, ή όποια ανέγνωσθε πρό τι κινδύνου στα Πρωτοδικείο του Λονδίνου, ανέγνωσθείών της έγκυρης και κατεσθέθη στά άρχεια του Βρετανικού Κράτους. Ή διαθήκης αυτή είναι γραμμένη ή μάλλον χαραγμένη έπανω σε μια μέρα τις νικελίνες μικρές πλάκες ταυτότητας που φορύσαν ένα είδει βραχιολού στο χέρι οι στρατιώτες και οι γυναίκες κατά τότε πόλεμο, για νά ταναγρώθουν τα πορταμά τους είς περίπτωσης θανάτου. Στην μάχη της είνε χαραγμένο το δνούμα, το έπανων, ή κλάσις, τό δνομάρια τού διφρυκούς «Ακόνιαστος» στό οποίο υπήρξε ποτε στο Σκύλνερ και διρύθμισε μητρώου του. Στην διάλη ζψη είναι χαραγμένη με μικροσκοπικά γραμμίτικα τη διάλογο ουθή φράσις :

«*1η Φεβρουαρίου 1918. Κληροδοτῶ πᾶν δ, τι ἔχο καὶ πᾶν δ, τι μοῦ δψεῖται στὴν ἀγαπημένη μου σύζυγο Ἀλίκην Σκίννερ*». Από κάτω ἀπὸ τὴ φράσι αὐτὴ εἰνε χαραγμένες ή ὑπογραφή τοῦ Σκίννερ καὶ ή νηγοράφες δυο συναδέψιτον του, δια παροντος.

• Ή πρότυπη και μοναδική διαθήκη του Σκύννερ θρέψθηκε διπλάνων ψαρού στην άμμουδιά της βρετανικής παραλίας δύον την παρέσυραν τα κύματα από τό βυθό της Γιουτάνης, δύον βυθίστηκες επί της «Ακούραστου» μαζί με δύοκληρο τό πλήρωμά του κατά την περίσημη ναυμαχία.

* * *

Η πρωτεοχρονιάτικες παράγυκες

‘Η παράγκες πού στήνονται κι’ ἐδῶ ἀπὸ τοὺς πλανοδίους πωληταῖς τὴν Πρωτοχρονία στήν οὐδὲ Αἰόλουν, στήνονται ἀπὸ αἰώνων καὶ στὰ κεντρικά βουλεύεται. ’Εκεὶ δῆμος οἱ πλανόδιοι πωληταὶ καθέ χρόνο ἐκποζίζονται καὶ ἡ παράγκες σιγά - σιγά μεταβάλλονται σὲ παρατητίμα τῶν μεγάλων καταστημάτων μὲ πωλητᾶς τακτικούς ὑπαλλήλους τους.

Ἡ παράγκες αὐτὲς ἔχουν γίνει τελευταῖα · πλουσιώτερες καὶ ἐπιδεικτικώτερες καὶ ἔχουν χάσει γι' αὐτὸς τὴν παληὰ τοὺς γραφικότητα.